

9. navadna nedelja B

Sobota je ustvarjena zaradi človeka in ne človek zaradi sobote. Zato je Sin človekov tudi gospodar sobote. (Mr 2,27-28)



Prvo berilo

5 Mojzes 5,12-15

To govori Gospod: "Pazi na sobotni dan in ga posvečuj, kakor je zapovedal Gospod, tvoj Bog! Šest dni delaj in opravljaj vsa svoja dela, sedmi dan pa je sobota za Gospoda, tvojega Boga: ne opravljaj nobenega dela, ne ti ne tvoj sin ne hči ne hlapec ne dekla ne tvoj vol ne osel ne katero tvoje živinče ne tujec, ki biva znotraj tvojih vrat, da si odpočijeta tvoj hlapec in tvoja dekla kakor ti. Spominjaj se, da si bil suženj v egiptovski deželi in te je Gospod, tvoj Bog, od tam izpêljal z močno roko in z iztegnjenim laktom! Zato ti je Gospod, tvoj Bog, zapovedal obhajali sobotni dan."

Drugo berilo

2 Korinčanom 4,6-11

Bratje in sestre, Bog, ki je rekel: "Iz teme bo zasvetila luč," je zasijal v naših srcih, ker je zasvetilo Božje veličastvo na obličju Jezusa Kristusa. Ta zaklad pa imamo v lončenih posodah, da bi bilo to preobilje moči iz Boga in ne iz nas. Od vseh strani pritiskajo na nas, pa nismo utesnjeni. Ne vidimo poti, pa jo še najdemo. Pregarjajo nas, pa nismo zapuščeni. Ob tla nas mečejo, pa nismo uničeni. Vedno nosimo v svojem telesu Jezusovo umiranje, da bi se v našem telesu razodelo tudi Jezusovo življenje. Čeprav še živimo, nas zaradi Jezusa vedno pošiljajo v smrt, da bi se tudi Jezusovo življenje razodelo v našem umrljivem telesu.

Evangelij

Marko 2,23-28

Neko soboto je šel Gospod skozi žitna polja in njegovi učenci so spotoma začeli smukati klasje. Farizeji so mu govorili: "Glej, kaj delajo v soboto. To ni dovoljeno!" Rekel jim je: "Ali niste nikoli brali, kaj je stóril David, ko je zašel v stisko in je bil lačen sam in tisti, ki so bili z njim?"

Kako je ob času vélikega duhovnika Abjatárja stopil v Božjo hišo in jedel posvečene hlebe, ki jih smejo jesti samo duhovniki, in jih dal tudi tistim, ki so bili z njim?" Nato jim je govóril: "Sobota je ustvarjena zaradi človeka in ne človek zaradi sobote. Zato je Sin človekov tudi gospodar sobote."

V razmislek

"Potrebujete dan počitka enkrat na teden?" Verjetno bo večina ljudi pritrdilno odgovorila na to vprašanje. Razprava o smiselnosti in nesmiselnosti dneva za počitek enkrat na teden je v ospredju današnjih svetopisemskih odlomkov. V prvem berilu slišimo poglobitni napotek današnjega dne: "Pazi na sobotni dan in ga posvečaj ... šest dni delaj ... sedmi dan ne opravljaj nobenega dela ..." (5 Mz 5,12-14) Tu je citirana tretja izmed 10 t.i. "zapovedi" (= 10 življenjskih napotkov), skupaj z utemeljitvijo za njegovo uvedbo: "Spominjaj se, da si bil suženj v egiptovski deželi in te je Gospod, tvoj Bog, od tam odpeljal z močno roko in iztegnjenim laktom!" (5 Mz 5,15) Sobota je kot dan, na katerega naj bi se vsakdo spominjal in se zavedal svoje osvoboditve, da je dolžan zahvale za svobodo Bogu, ki ga je osvobodil iz egipčanske tlake. Hkrati se sklicuje sobota na Božje stvarjenje – ker je Bog sam sedmi dan počival, si naj bi tudi človek sedmi dan v tednu privoščil počitek in oddih, da bi lahko na delo, ki ga je opravljal šest dni skupaj, pogledal s spoštovanjem in ponosom. Za časa Jezusa je imela zapoved sobote v judovskem verovanju poleg obrezovanja največji pomen za identito ljudstva, tako veliko, da so nekateri razvoji sobotnih praks vodili do nečloveških izpolnjevanj. Jezusovi učenci so posmukali nekaj klasov, ker so bili lačni – na veliko neodobravanje farizejev, saj je bilo vendar prepovedano, delati na soboto. Jezus zdravi na soboto, kar ponovno povzroči zgražanje – zdravljenje na soboto je bilo dovoljeno le v primeru življenjske nevarnosti. In vendar se Jezus osredotoči(!) na tega moža, ki potrebuje ozdravitev – Jezus se osredotoči na človeka in ne na zapovedi! – in mu povrne svoje zdravje, celoto in dostojanstvo. Z obema simboličnima dejanjema Jezus ponazori dvoje: po eni strani, da vsako dobesedno in pretirano izpolnjevanje sobotne zapovedi vodi ljudi v novo suženjstvo, ki sprevača smisel sobote v njeno popolno nasprotje. Po drugi pa se pokaže kot tisti, ki želi s svojo besedo in dejanji ponovno dati soboti svoj pravi, od Boga dani pomen. Za Jezusa se to soupada z Božjo voljo, delati dobro in lajšati stisko ravno na soboto! "Sobota je ustvarjena zaradi človeka in ne človek zaradi sobote." (Mk 2,27) – bolj jasno tega ne bi mogli povedati, da ima pri izpolnjevanju zakonov in lastnih pravil splošno dobro ljudi absolutno prednost! Nikoli se ne sme interpretirati navodil in pravil tako, da bi njihovo izpolnjevanje drugim škodilo ali pa jih česa prikrajšalo!

Za nas Kristjane je nedelja in dan vstajenja zamenjala soboto kot prvi dan tedna. Vendar je njen pomen za nas podoben. Podarjena nam je kot dan počitka, dan svobode, kot dan, ki ga moramo imeti za svetega. Kot dan, ki je svet, ker se razlikuje od drugih, ker nas lahko obdari z močjo, mirom in novim pogledom na stvari. Vendar ta dan ni sam od sebe poseben dan – ponujen nam je kot darilo, vendar ga moramo mi narediti posebnega. Ta dan potrebuje čas in kraj, kjer damo prostor svetemu. Nam Kristjanom je ta svetost dana v srečanju z Vstalim – v Božji besedi, v molitvi, v zakramentih, v srečanju s soljudmi. Če nam uspe na ta način živeti našo nedeljo, lahko svojo moč izžarevamo skozi ves teden. Ne dovolimo si vzeti tega dragocenega dne!

9. navadna nedelja B

Sobota je ustvarjena zaradi človeka in ne človek zaradi sobote. Zato je Sin človekov tudi gospodar sobote. (Mr 2,27-28)



Prvo berilo

5 Mojzes 5,12-15

To govori Gospod: "Pazi na sobotni dan in ga posvečuj, kakor je zapovedal Gospod, tvoj Bog! Šest dni delaj in opravljaj vsa svoja dela, sedmi dan pa je sobota za Gospoda, tvojega Boga: ne opravljaj nobenega dela, ne ti ne tvoj sin ne hči ne hlapec ne dekla ne tvoj vol ne osel ne katero tvoje živinče ne tujec, ki biva znotraj tvojih vrat, da si odpočijeta tvoj hlapec in tvoja dekla kakor ti. Spominjaj se, da si bil suženj v egiptovski deželi in te je Gospod, tvoj Bog, od tam izpëljal z močno roko in z iztegnjenim laktom! Zato ti je Gospod, tvoj Bog, zapovedal obhajali sobotni dan."

Drugo berilo

2 Korinčanom 4,6-11

Bratje in sestre, Bog, ki je rekel: "Iz teme bo zasvetila luč," je zasijal v naših srcih, ker je zasvetilo Božje veličastvo na obličju Jezusa Kristusa. Ta zaklad pa imamo v lončenih posodah, da bi bilo to preobilje moči iz Boga in ne iz nas. Od vseh strani pritiskajo na nas, pa nismo utesnjeni. Ne vidimo poti, pa jo še najdemo. Pregarjajo nas, pa nismo zapuščeni. Ob tla nas mečejo, pa nismo uničeni. Vedno nosimo v svojem telesu Jezusovo umiranje, da bi se v našem telesu razodelo tudi Jezusovo življenje. Čeprav še živimo, nas zaradi Jezusa vedno pošiljajo v smrt, da bi se tudi Jezusovo življenje razodelo v našem umrljivem telesu.

Evangelij

Marko 2,23 – 3,6

Neko soboto je šel Gospod skozi žitna polja in njegovi učenci so spotoma začeli smukati klasje. Farizeji so mu govorili: "Glej, kaj delajo v soboto. To ni dovoljeno!" Rekel jim je: "Ali niste nikoli brali, kaj je stóril David, ko je zašel v stisko in je bil lačen sam in tisti, ki so bili z njim? Kako je ob času vélikega duhovnika Abjatárja stopil v Božjo hišo in jedel posvečene hlebe, ki jih smejo jesti samo duhovniki, in jih dal tudi tistim, ki so bili z njim?" Nato jim je govóril: "Sobota je ustvarjena zaradi človeka in ne človek zaradi sobote. Zato je Sin človekov tudi gospodar sobote."

Jezus je spet šel v shodnico in tam je bil človek, ki je imel suho roko. Prežáli so nanj, ali ga bo ozdravil v soboto, da bi ga tožili. Tedaj je rekel možu s suho roko: "Vstani in stopi v sredo!" Njim pa je rekel: "Ali se sme v soboto delati dobro ali zlo, življenje rešiti ali uničiti?" Ti pa so molčali. Jezus jih je premeril z očmi in žalosten nad zakrknjenostjo njihovih src rekel človeku: "Iztegni roko!" Iztegnil jo je in roka je bila ozdravljena. In farizeji so takoj odšli in se s herodovci posvetovali zoper njega, kako bi ga umorili.

V razmislek

"Potrebujete dan počitka enkrat na teden?" Verjetno bo večina ljudi pritrdilno odgovorila na to vprašanje. Razprava o smiselnosti in nesmiselnosti dneva za počitek enkrat na teden je v ospredju današnjih svetopisemskih odlomkov. V prvem berilu slišimo poglobljen napotek današnjega dne: "Pazi na sobotni dan in ga posvečaj ... šest dni delaj ... sedmi dan ne opravljaj nobenega dela ..." (5 Mz 5,12-14) Tu je citirana tretja izmed 10 t.i. "zapovedi" (= 10 življenjskih napotkov), skupaj z utemeljitvijo za njegovo uvedbo: "Spominjaj se, da si bil suženj v egiptovski deželi in te je Gospod, tvoj Bog, od tam odpeljal z močno roko in iztegnjenim laktom!" (5 Mz 5,15) Sobota je kot dan, na katerega naj bi se vsakdo spominjal in se zavedal svoje osvoboditve, da je dolžan zahvale za svobodo Bogu, ki ga je osvobodil iz egipčanske tlake. Hkrati se sklicuje sobota na Božje stvarjenje – ker je Bog sam sedmi dan počival, si naj bi tudi človek sedmi dan v tednu privoščil počitek in oddih, da bi lahko na delo, ki ga je opravljal šest dni skupaj, pogledal s spoštovanjem in ponosom. Za časa Jezusa je imela zapoved sobote v judovskem verovanju poleg obrezovanja največji pomen za identiteto ljudstva, tako veliko, da so nekateri razvoji sobotnih praks vodili do nečloveških izpolnjevanj. Jezusovi učenci so posmukali nekaj klasov, ker so bili lačni – na veliko neodobranje farizejev, saj je bilo vendar prepovedano, delati na soboto. Jezus zdravi na soboto, kar ponovno povzroči zgražanje – zdravljenje na soboto je bilo dovoljeno le v primeru življenjske nevarnosti. In vendar se Jezus osredotoči(!) na tega moža, ki potrebuje ozdravitev – Jezus se osredotoči na človeka in ne na zapovedi! – in mu povrne svoje zdravje, celoto in dostojanstvo. Z obema simboličnima dejanjema Jezus ponazori dvoje: po eni strani, da vsako dobesedno in pretirano izpolnjevanje sobotne zapovedi vodi ljudi v novo suženjstvo, ki sprevača smisel sobote v njeno popolno nasprotje. Po drugi pa se pokaže kot tisti, ki želi svojo besedo in dejanji ponovno dati soboti svoj pravi, od Boga dani pomen. Za Jezusa se to soupada z Božjo voljo, delati dobro in lajšati stisko ravno na soboto! "Sobota je ustvarjena zaradi človeka in ne človek zaradi sobote." (Mk 2,27) – bolj jasno tega ne bi mogli povedati, da ima pri izpolnjevanju zakonov in lastnih pravil splošno dobro ljudi absolutno prednost! Nikoli se ne sme interpretirati navodil in pravil tako, da bi njihovo izpolnjevanje drugim škodilo ali pa jih česa prikrajšalo!

Za nas Kristjane je nedelja in dan vstajenja zamenjala soboto kot prvi dan tedna. Vendar je njen pomen za nas podoben. Podarjena nam je kot dan počitka, dan svobode, kot dan, ki ga moramo imeti za svetega. Kot dan, ki je svet, ker se razlikuje od drugih, ker nas lahko obdari z močjo, mirom in novim pogledom na stvari. Vendar ta dan ni sam od sebe poseben dan – ponujen nam je kot darilo, vendar ga moramo mi narediti posebnega. Ta dan potrebuje čas in kraj, kjer damo prostor svetemu. Nam Kristjanom je ta svetost dana v srečanju z Vstalim – v Božji besedi, v molitvi, v zakramentih, v srečanju s soljudmi. Če nam uspe na ta način živeti našo nedeljo, lahko svojo moč izžarevamo skozi ves teden. Ne dovolimo si vzeti tega dragocenega dne!